

Чл. 60. Дѣла за опрѣдѣление надлѣжната подсѣдность, се почнуватъ или по прѣдставление отъ окръжнитѣ сѣдилища, между които е възникнало разногласие за това, или по прѣдложение отъ прокуроритѣ, или по жалбитѣ на участвующитѣ въ дѣлото лица.

Чл. 61. Прѣпирнитѣ за подсѣдность се разрѣшаватъ въ общо събрание на надлѣжний по-горенъ сѣдъ, слѣдъ като се изслуша заключението на прокурора.

Чл. 62. Прѣпирнитѣ за подсѣдность не спиратъ почнатото производство, нъ къмъ прѣдаване на сѣдъ и постановяване на присѣда не може да се пристѣпи, догдѣ се не разрѣши окончателно въпроса за подсѣдността.

Чл. 63. Прѣпирни между сѣдове отъ гражданското вѣдомство и военнитѣ или духовнитѣ сѣдилища, се разрѣшаватъ отъ общото събрание на Върховний Кассационенъ сѣдъ, слѣдъ като изслуша заключението на прокурора.

II. Прѣпирнитѣ между сѣдебни и административни учрѣждения.

Чл. 64. Никое административно учрѣждение или лице нѣма право да взема подъ свое разглѣждане дѣло, по което се е вече почнало производство въ сѣдебнитѣ учрѣждения, преди унищожаванieto на това производство отъ по-горня сѣдебна инстанция.

Чл. 65. Ако нѣкое административно учрѣждение или лице признае, че дѣлото, по което се е почнало производство въ сѣдебното учрѣждение, е подсѣдно нему, то съобщава за това на тоя сѣдъ чрѣзъ надлѣжния прокуроръ, като покаже основанията, по които то счита, че това дѣло подлѣжи на неговото вѣдомство.